

EXILATII

T. Alexandrovu

Întinsul mării poleit e
în raze rubinii, de-amurg;
talazurile, ostenite
de vijelii, încet se scurg ...
Cu pînzele în vînt străbate
corabia val după val
și tu în cețuri depărtate
te pierzi, pămînt natal.

Si cine știe dacă ceasul
întoarcerii va mai suna:
pămînt și ape, larga lume,
un vis ne-or fi, de-a pururea!
Iar Dunărea, Marița, Strangea,
Pirin, Balcanul și Vardar
luceferi fi-vor, pîn' la groapă,
în amintire doar.

În lupta de eliberare,
o, patrie! Am fost trădați;
pe fiii cei mai buni, în fiare
i-au pus dușmanii blestemati ...
Si-am fi putut, fără-a ne plinge,
am fi putut să dăm în dar
și cel din urmă strop de singe
pe sfîntul tău altar.

Dar vai, corabia ne desparte:
ea zboară-n largul necuprins,
departe, vesnic mai departe...
Iar noaptea aripa și-a-ntins
și-abia zărim, sub bolți adînci
pierdute-n violetul ton,